

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

13 maart 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds,
en de republiek Uganda, anderzijds,
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Kampala op 1 februari 2005**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	11
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	15
Advies van de Raad van State	19
Ontwerp van decreet	25
Bijlage: BLEU-overeenkomst	29
– Nederlandse tekst	31
– Engelse tekst	41

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel en opzet van de overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse Regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Hoewel buitenlandse investeringen al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de

daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer zij uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde ‘gemengde’ karakter van de investeringsakkoorden die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep ‘Gemengde Verdragen’ (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, §1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat zij in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Politieke gegevens

Uganda werd op 9 oktober 1962 onafhankelijk van Groot-Brittannië. Koning Moetesa van Boeganda werd de eerste president maar hij werd in 1966 aan de dijk gezet door premier Milton Obote. Onder het bewind van Obote werd Uganda één van de koplopers van een radicaal Afrikaans socialisme en nationalisme. Op 25 januari 1971 maakte een staatsgreep van Idi Amin Dada een einde aan Obotes regime.

Amin vestigde meteen een terreurregime waarbij ruim 250.000 mensen omkwamen bij folteringen, schietpartijen of in overvolle gevangenissen. In 1979 werd Amin verdreven en kwam Obote opnieuw aan de macht. In december 1980 won hij de verkiezingen. Een guerrilla-oorlog in 1985, waarbij opnieuw 15.000 dodelijke slachtoffers vielen, maakte een definitief einde aan het bewind van Obote.

In 1986 nam het 'National Resistance Army' (NRA) van Yoweri Museveni de macht over en werd Museveni president voor een voorlopige termijn van vier jaar. Uganda werd omgevormd tot een 'geen partijdemocratie' die beheerst werd door het 'Movement' van de president. Politieke partijen in de klassieke betekenis van het woord werden enkel op nationaal niveau 'geduld'. Politici werden voortaan alleen ten persoonlijke titel en omwille van hun verdiensten verkozen.

In 1989 werd Museveni herkozen voor een ambtstermijn van vijf jaar.

In de grondwet van 1995 werden een aantal basisrechten opgenomen zoals het recht om gehoord te worden door het gerecht en vrijheid van godsdienst en informatie. Daarnaast werd een betere bescherming geboden aan vrouwen, kinderen, gehandicapten en minderheden.

Tijdens de eerste rechtstreekse presidentsverkiezingen in 1996 werd Museveni met 74% van de stemmen verkozen voor een derde ambtstermijn. De daaropvolgende parlementsverkiezingen leverden het 'Movement' een grote meerderheid op in het parlement.

Op 29 juni 2000 vond een nationaal referendum plaats over de terugkeer naar het meerpartijstelsel. Meer dan 90% van de stemgerechtigden koos echter voor een behoud van het bestaande systeem.

Museveni werd op 12 maart 2001 opnieuw verkozen met ongeveer 70% van de stemmen. De parlementsverkiezingen van 26 juni 2001 bevestigden de macht van het 'Movement'. Beide verkiezingen werden gekenmerkt door intimidatie, geweld en onregelmatigheden. Volgens waarnemers en internationale donoren was de uitslag toch een weergave van de wil van de bevolking.

In 2004 werd gedebatteerd over de aanbevelingen van de 'Constitutional Review Commission' (CRC) om Uganda te leiden naar een meerpartijstelsel en om de beperking van de ambtstermijn van de

president op te heffen, dit met het oog op verkiezingen die in 2006 zouden moeten plaatsvinden. De regering deed in een witboek haar tegenvoorstellen. Het Grondwetgevend Hof was van oordeel dat de fel gecontesteerde 'Political Parties and Organizations Act' (PPOA) uit 2002 ongrondwettelijk was en burgerlijke en politieke rechten schond. In juli 2005 keurde het parlement een amendement op de Grondwet goed waardoor het aantal mandaten van de president niet langer beperkt wordt.

Eind juli 2005 werd een referendum georganiseerd, waarin ruim 90% van de stemgerechtigden zich uitsprak voor een terugkeer naar een meerpartijstelsel. Die volksraadpleging werd evenwel geboycot door de oppositie en de opkomst lag zeer laag. Het meerpartijstelsel betekent geen bedreiging voor de president. Zijn positie wordt juist versterkt. Hij krijgt immers meer invloed over het parlement en de rechterlijke macht. Die evolutie stuit ook op kritiek van de donorlanden en zelfs binnen Museveni's eigen beweging steekt het verzet de kop op.

Oppositieleider Kizza Besigye, die in oktober 2005 uit ballingschap terugkeerde, werd aangeklaagd voor terrorisme. Hij wordt beschouwd als de voornaamste tegenstander van Museveni bij de presidentsverkiezingen die dit jaar moeten plaatsvinden.

Economische en sociale gegevens

Het macro-economisch beleid van de overheid is solide en het wordt alom geprezen. Het begrotingsstelsel is transparant, de groei schommelt al enkele jaren rond 5,5%, de inflatie is laag en de munt waardevast. Toch is de economie kwetsbaar door een sterke afhankelijkheid van de landbouw en dan vooral de koffieteelt. Het aandeel van koffie in de uitvoer bedraagt ongeveer 40%. Diversificatie is één van de topprioriteiten in de komende jaren.

Het gebrek aan eigen inkomsten vormt een ander probleem voor de overheid. Er wordt gestreefd naar een verhoging van de belastinginkomsten maar in de praktijk is dat moeilijk te realiseren. Ongeveer de helft van de overheidsuitgaven wordt gefinancierd met donorgelden. In april 1998 kon Uganda rekenen op een schuldverlichting van 650 miljoen US dollar en in 2002 werd de schuld nogmaals verlaagd. Uganda is één van de 18 landen die in juni 2005 kwijtschelding van schulden kregen op de top van

de belangrijkste industrielanden (G8) in het Schotse Gleneagles.

Uganda is hét bewijs in Afrika dat effectieve armoedebestrijding mogelijk is. In samenwerking met de internationale donoren werden in de jaren negentig indrukwekkende resultaten geboekt, zoals:

- de afname van het aandeel van de bevolking dat onder de armoedegrens leeft;
- de afname van het aantal mensen dat besmet is met het HIV-virus;
- de daling van het sterftecijfer van moeders en kinderen;
- de verhoging van het aandeel van de bevolking dat toegang heeft tot veilig drinkwater;
- de verdubbeling van het aantal schoolgaande kinderen.

De jongste jaren is die positieve tendens grotendeels verdwenen en dreigt het gevaar van een terugval. Het aantal mensen dat onder de armoedegrens leeft is opnieuw toegenomen. De bevolkingsgroei die een van de hoogste ter wereld is, is één van de redenen maar daarnaast spelen ook de corruptie binnen de overheid, de extreem lage wereldmarktprijs van koffie, de oorlog tegen het LRA en de onzekere politieke toekomst een rol.

Uganda staat op de 144ste plaats op de jongste 'Human Development Index' 2005 van de Verenigde Naties.

Mensenrechten

In de jaren zeventig en tachtig was Uganda berucht voor zijn schendingen van de mensenrechten. Tijdens de militaire dictatuur van Idi Amin en daarna tijdens de tweede regeerperiode van Milton Obote werden ruim een half miljoen mensen gedood.

Toen Museveni in 1986 aan de macht kwam, richtte hij een onderzoekscommissie op. Die commissie bracht in 1994 een rapport uit waarin, naast een overzicht van de mensenrechtenschendingen, ook een aantal aanbevelingen te vinden waren, zoals het opnemen van vorming rond mensenrechten in scho-

len en universiteiten en de opleidingen binnen het leger en van ander veiligheidspersoneel.

Bij de voorbereidingen voor een nieuwe grondwet in 1988 stelde de onderzoekscommissie voor om hierin de oprichting van een permanente en onafhankelijke mensenrechtencommissie op te nemen. Dat gebeurde in 1995, wanneer de nieuwe grondwet in werking trad. De functie, bevoegdheden en structuur van de 'Uganda Human Rights Commission' (UHRC) zijn terug te vinden in de grondwetsartikelen 51 tot 59.

Uganda kent in vergelijking met veel andere Afrikaanse landen een grote vrijheid van meningsuiting. De Grondwet waarborgt het recht van vereniging maar niet-gouvernementele organisaties (ngo's) moeten zich laten registreren bij de 'Nongovernmental Organization Board' die een onderdeel vormt van het ministerie van Binnenlandse Zaken. De godsdienstvrijheid wordt over het algemeen gerespecteerd. Toch maakt Amnesty International (AI) in zijn rapport 2005 gewag van acties van de politie tegen vreedzame betogingen en samenkomsten van oppositiepartijen en -groeperingen. Ook de persvrijheid lag onder vuur. Verder maakt AI melding van verkrachtingen, folteringen en vervolging van minderheden.

Het noorden van het land wordt al 19 jaar lang geterroriseerd door de 'Lord's Resistance Army' (LRA) van Joseph Kony. Daarbij werden honderdduizenden mensen gedood terwijl tienduizenden kinderen ontvoerd werden en ingelijfd als kindsoldaat. In augustus 2004 verlengde de regering met drie maanden de amnestiewet voor opstandelingen die de rebellie afzwoeren. President Museveni herriep de beslissing van de regering waarbij de leiders van het LRA uitgesloten werden van amnestie. Op 14 november 2004 kondigde de president een staakt-het-vuren aan. Begin januari 2005 hervatte het leger de strijd tegen de rebellen nadat overleg tussen de regering en het LRA op niets uitgedraaid was. De regering vroeg ook aan het Internationaal Strafhof om een onderzoek in te stellen naar oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid die tijdens de oorlog gepleegd werden. Kony werd jarenlang beschermd door Sudan. Na het einde van de burgeroorlog in Sudan, mocht het Ugandese leger de rebellen tot ver over de grens bestrijden. Sindsdien zijn de troepen van Kony fel uitgedund en lijkt zijn einde nabij. Eind oktober 2005 vroeg Uganda de toestemming om troepen te sturen naar het oosten van Congo om de daarheen gevluchte rebellen te bestrijden.

In een rapport dat in september 2005 gepubliceerd werd, bracht de mensenrechtenorganisatie 'Human Rights Watch' aan het licht dat ook het regeringsleger zich schuldig maakt aan moorden, verkrachtingen en mishandelingen in het noorden van het land.

Buitenlands beleid

In zijn buitenlands beleid volgt Uganda een pragmatische koers. Het beleid wordt volledig bepaald en gecontroleerd door de president. Het steunt op twee krachtlijnen: op politiek vlak de rol die Uganda speelt in het gebied van de Grote Meren en op economisch vlak de relatie met de donorlanden.

Het modelimago van Museveni als regionale staatsman en leider wordt sinds 1998 meer en meer aangetaast door de rol die hij speelt in het conflict in Congo en het dubbel taalgebruik inzake het naleven van de akkoorden van Lusaka.

De gespannen relaties met Rwanda bereikten tijdens de campagne voor de presidentsverkiezingen van 2001 een hoogtepunt. Rwanda werd als "vijandelijk" bestempeld omdat het financiële steun zou verleend hebben aan oppositiekandidaat Besigye. Na een ontmoeting tussen Museveni en de Rwandese leider Kagame begin juli 2001 werd overeengekomen dat beide landen "normale volwassen" relaties zouden nastreven en dat zij elkaars opposanten niet zouden steunen.

In december 2005 besliste het Internationaal Gerechtshof in Den Haag dat Congo 6 tot 10 miljard US dollar schadevergoeding mag eisen van Uganda voor de schade die Ugandezen berokkendden tijdens de oorlog in Congo.

Als voorzitter van het sanctiecomité van de Grote Meren inzake Burundi, speelt Museveni op zijn manier een rol in het vredesproces in dat land. Ook in Somalië trad Uganda als bemiddelaar op.

Uganda is lid van de Afrikaanse Unie (UA) en van de Gemeenschappelijke Markt voor Oostelijk en Zuidelijk Afrika (COMESAS). Op 2 maart 2004 ondertekende het met Kenia en Tanzania het protocol voor de ontwikkeling van de 'East Africa Community' (EAC) tot een douane-unie. Die unie moet het vrij verkeer van goederen, mensen en diensten bevorderen.

Uganda maakt deel uit van de landen van Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (de zogenaamde

ACS-staten) waarmee de Europese Unie (EU) een partnerschapsovereenkomst gesloten heeft. Het land ontvangt in de periode 2003-2007 267 miljoen euro voor programma's die gericht zijn op macro-economische steun, infrastructuur, regionale integratie, capaciteitsopbouw, landbouw, decentralisatie en milieu.

Samenwerking met Vlaanderen en België

De bilaterale betrekkingen tussen België en Uganda verlopen zonder noemenswaardige problemen. De Belgische inspanningen om vrede en stabiliteit tot stand te brengen in de regio worden zeer gewaardeerd.

In 1995 werd Uganda aangeduid als een concentratieland van de Belgische ontwikkelingssamenwerking. De ontwikkelingsprojecten zijn sterk gediversifieerd. Tussen 1998 en 2000 bedroeg de Belgische hulp 48 miljoen euro. In mei 2000 werd Uganda door de Belgische regering als één van de 25 concentratielanden voor bilaterale ontwikkelingssamenwerking aangeduid.

Op 1 februari 2005 kwam de eerste gemengde commissie België-Uganda samen. Projecten die al sinds 1995 georganiseerd worden, worden daardoor genormaliseerd binnen een indicatief ontwikkelingsprogramma. Er werd 24 miljoen euro uitgetrokken voor basisgezondheidszorg, decentralisatie, leefmilieu, goed bestuur, ondersteuning van de privé-sector en onderwijs.

Handel tussen Vlaanderen/België en Uganda

Jaar	Belgische uitvoer (in miljoen €)	Vlaamse uitvoer (in miljoen €)	Belgische invoer (in miljoen €)
2002	23,3	9,1	64,7
2003	18,1	8,0	38,9
2004	35,2	16,0	54,6

Cijfers: Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen en Nationale Bank van België

3. Ontstaan van de overeenkomst

Uganda behoort tot de Minst Ontwikkelde landen (de zogenaamde MO-landen of MOL). De 'United Nations Conference on Trade and Development'

(UNCTAD) in Genève heeft het initiatief genomen om investeringsverdragen tussen MO-landen onderling of tussen MO-landen en geïndustrialiseerde landen te vergemakkelijken door deze te groeperen en de onderhandelingen zelf te organiseren. Aldus wordt het 'economisch profiel' van deze MO-landen beter en sneller beklemtoond. Het grote voordeel is dat onderhandelingen met een reeks MO-landen gevoerd worden in eenzelfde locatie.

Tijdens een evaluatie- en programatievergadering d.d. 4 december 2000 nam de werkgroep 'bilaterale investeringsverdragen' het UNCTAD-voorstel aan om met dergelijke landen onderhandelingen te beginnen op basis van de BLEU-typetekst.

Een eerste onderhandelingsronde, eind januari 2001 in Genève, leidde tot een investeringsakkoord met Benin, Burkina Faso, de Comoren en Zambia. In oktober 2001 werd in Bonn onderhandeld met Uganda en Cambodja. Namibië en Tanzania kwamen niet opdagen.

De onderhandelingen tussen de BLEU-delegatie en Uganda vonden plaats op 3 en 4 oktober 2001. Het uitgangspunt van de onderhandelingen was de Engelse BLEU-typetekst. De onderhandelingen werden succesvol afgerond met de parafering van de verdragstekst op 4 oktober 2001.

De overeenkomst werd opgemaakt in het Nederlands, het Frans en het Engels. De Engelse versie is doorslaggevend bij een geschil over de interpretatie van de overeenkomst.

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET UGANDA

1. Inhoud van de overeenkomst

De BLEU-typetekst

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst

goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse Regering die typetekst aangevaard.

De onderhandelingen tussen de BLEU en Uganda vonden plaats vóór de invoering van de milieu- en arbeidsclausules. Die clausules komen bijgevolg niet in de overeenkomst voor.

De zogenaamde BLEU-typetekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat (artikel 2 van de BLEU-typetekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen.

Artikel 3 stelt dat alle investeringen genieten van een billijke en rechtvaardige behandeling en van een voortdurende veiligheid en bescherming. Die behandeling en bescherming zijn tenminste gelijk aan die welke investeerders van een derde staat genieten en zij zijn niet minder gunstig dan die welke het internationaal recht waarborgt. Die behandeling sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade als gevolg van oorlog en geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding uitbetaald heeft aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke

of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 7 stelt dat wanneer een vraagstuk betreffende investeringen geregeld wordt bij de overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene overeenkomstsluitende partij, dan wel bij internationale overeenkomsten, de investeerders van de andere partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen betreffende de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

De overeenkomstsluitende partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen. Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat het geschil, naar keuze van de investeerder, voorgelegd wordt aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd, hetzij aan internationale arbitrage. Elke partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming. Zij houdt in dat de partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij een dergelijk verzoek richten tot

de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Artikel 10 stelt dat de investeerder geniet van de behandeling van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan de overeenkomst voorafgegaan zijn, gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst. De typeovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking. Zij blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt.

Afwijkingen van de BLEU-typetekst

Er werd onderhandeld op basis van de BLEU-typetekst. De geparafeerde tekst bevat slechts enkele afwijkingen, die hierna toegelicht worden. De Ugandese amenderingen gaan niet over de essentie van de BLEU-typetekst. In een aantal gevallen waren de Ugandese voorstellen beter geformuleerd.

In de aanhef wordt de paragraaf “In het besef dat de aanmoediging en de wederzijdse bescherming van dergelijke investeringen uit hoofde van een internationale overeenkomst zal leiden tot het stimuleren van het particulier initiatief om zaken te doen en de welvaart in beide staten zal vergroten” toegevoegd.

In artikel 1, §2, werd “om het even welke” vervangen door “alle”. Voor de opsomming van de investeringen werd de Ugandese tekst gebruikt. Die tekst is vollediger en beter geformuleerd. Ook in artikel 1, §3, werd de BLEU-tekst vervangen door de Ugandese tekst.

In artikel 1, §4, behouden de partners hun eigen definitie met betrekking tot de beschrijving van het grondgebied.

In artikel 2, §1, is de BLEU-tekst vervangen door de Ugandese tekst die vollediger is.

In artikel 3 zijn §§ 3 en 4 van de BLEU-typetekst geschrapt. Die bepalingen worden beter geformuleerd.

leerd in artikel 10 dat handelt over de meest begunstigde natie.

Artikel 10 van de BLEU-typetekst wordt het nieuwe artikel 4 “nationale behandeling en meest begunstigde natie”. De daaropvolgende artikelen krijgen een ander nummer. De nieuwe tekst is een mengeling van de BLEU-typetekst en de Ugandese teksten met dezelfde basisideeën.

In het nieuwe artikel 5 worden de §§ 1 en 2 van de BLEU-typetekst samengevoegd in een nieuwe eerste paragraaf. Paragraaf 3 wordt gedeeltelijk herschreven.

In het nieuwe artikel 6, §1, staat dat elke overeenkomstsluitende partij de investeerders van de andere overeenkomstsluitende partij de toelating geeft om alle met een investering verband houdende uitkeringen onverwijld vrij over te maken. Tegelijkertijd vervalt §4 want dit is een nodeloze herhaling. De Ugandese tekst vervangt §1, c, d en e.

De Ugandese tekst is duidelijker en vervangt de BLEU-typetekst in het nieuwe artikel 8.

In artikel 12 werd de zin “De overeenkomst is evenwel niet van toepassing op vorderingen voortvloeiend uit geschillen die vóór de inwerkingtreding ervan zijn ontstaan” toegevoegd.

De nieuwe artikelen 13 en 14 komen er op Ugandees voorstel. Zij betreffen de wetgeving die van toepassing is op investeringen en de wijze van het indienen van amendementen op de tekst. Voor de BLEU is dat vanzelfsprekend maar de Ugandese delegatie wilde ze specifiek vermelden.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

In zijn advies d.d. 14 september 2005 sluit de SERV zich aan bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In zijn advies d.d. 20 december 2005 merkt de Raad van State op dat in het opschrift en in artikel 2 van het ontwerp van decreet verkeerdelijk sprake is van “2 februari 2005” in plaats van “1 februari 2005”, wat betreft de datum van ondertekening. Die materiële vergissing werd rechtgezet.

Een tweede opmerking van de Raad van State geldt het voorleggen aan het Vlaams Parlement van de Engelse tekst. Alhoewel het juridisch niet verplicht is, legt de Vlaamse Regering, naast de Nederlandse tekst, steeds de versie voor die in geval van geschillen over de interpretatie en de toepassing van de overeenkomst, zal gehanteerd worden. In dit geval worden de Nederlandse en de Engelse tekst voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kampala op 2 februari 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kampala op 2 februari 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 14 september 2005
RVP-IT/05-009

Aan de heer Herbert TOMBEUR
Directeur
Administratie Buitenlands Beleid
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Betreft: Principiële goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kampala op 2 februari 2005

Geachte heer,

De Raad heeft de teksten van bovenvermeld ontwerpdecreet ontvangen en doorgenomen en heeft zich op zijn bijeenkomst van 13 juli aangesloten bij het ontwerp van de regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

met vriendelijke groeten,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

kopie : minister Bourgeois

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

SG

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.543/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 7 december 2005 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kampala op 1 februari 2005", heeft op 20 december 2005 het volgende advies gegeven:

GA

39.543/1

1. In het opschrift en in artikel 2 van het voorontwerp van decreet schrijven men "1 februari 2005" in plaats van "2 februari 2005".

2. In fine van de overeenkomst, na artikel 15, wordt bepaald dat de Nederlandse, Franse en Engelse tekst gelijkelijk authentiek zijn, maar dat in geval van verschil in uitlegging de Engelse tekst doorslaggevend is.

Het is derhalve raadzaam om ook de Engelse tekst aan de leden van het Vlaams Parlement voor te leggen.

SG

39.543/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT, M. TISON,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met
de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie, enerzijds,
en de republiek Uganda, anderzijds,
inzake de wederzijdse bevordering
en bescherming van investeringen,
ondertekend in Kampala op 1 februari 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie,
Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse
Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is
ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij
het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te
dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie, enerzijds, en de republiek
Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevoor-
ding en bescherming van investeringen, ondertekend

in Kampala op 1 februari 2005, zal volkomen gevolg
hebben.

Brussel, 17 februari 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE

OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE,
enerzijds,
EN
DE REPUBLIEK UGANDA,
anderzijds,
INZAKE
DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

**OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE,
enerzijds,
EN
DE REPUBLIEK UGANDA,
anderzijds,
INZAKE
DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË,
handelend mede in naam van
de Regering van het Groothertogdom Luxemburg, krachtens bestaande overeenkomsten,
de Vlaamse Regering,
de Waalse Regering,
en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,
enerzijds,

EN

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK UGANDA,
anderzijds,

(hierna te noemen “de Overeenkomstsluitende Partijen”),

VERLANGENDE hun economische samenwerking te versterken door voor investeringen door onderdanen van de ene Overeenkomstsluitende Partij gunstige voorwaarden te scheppen op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij,

IN HET BESEF dat de aanmoediging en de wederzijdse bescherming van dergelijke investeringen uit hoofde van een internationale overeenkomst zal leiden tot het stimuleren van het particulier initiatief om zaken te doen en de welvaart in beide Staten zal vergroten :

 zijn het volgende overeengekomen :

ARTIKEL 1**Begripsomschrijvingen**

Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de term :

1. “investeerder” :
 - a) de “onderdanen”, zijnde elk natuurlijk persoon die volgens de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Uganda wordt beschouwd als een onderdaan van het Koninkrijk België of van het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Uganda ;
 - b) de “vennootschappen”, zijnde elke rechtspersoon die is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of van de Republiek Uganda en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is op het grondgebied van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Uganda.
2. “investeringen” : alle soorten vermogensbestanddelen en elke rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng in speciën, natura of diensten, die worden geïnvesteerd of geherinvesteerd in welke economische sector ook.

Als investeringen in de zin van deze Overeenkomst gelden in het bijzonder, doch niet uitsluitend :

- a) materiële en immateriële, roerende en onroerende goederen, alsmede andere zakelijke rechten zoals hypotheken, retentierechten, pandrechten, rechten van vruchtgebruik en soortgelijke rechten ;
- b) een vennootschap of een onderneming, aandelen, effecten of alle andere vormen van deelneming in een vennootschap of een onderneming, rechten die verband houden met deelneming in ondernemingen en alle andere vormen van kapitaaldeelneming, zelfs minoritair of onrechtstreeks, in vennootschappen die zijn opgericht op het grondgebied van een der Overeenkomstsluitende Partijen ;
- c) obligaties, tegoeden en gelijk welke prestatie die economische waarde heeft ;
- d) auteursrechten, rechten van industriële en intellectuele eigendom, octrooien, handelsnamen, octrooien met betrekking tot een nijverheidsmodel, goodwill en andere soortgelijke rechten ;
- e) concessies verleend krachtens het publiekrecht of een overeenkomst, met inbegrip van concessies voor het opsporen, ontginnen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

Veranderingen in de rechtsvorm waarin vermogensbestanddelen en kapitaal werden geïnvesteerd of geherinvesteerd doen geen afbreuk aan de omschrijving ervan als “investering” als bedoeld in deze Overeenkomst.

3. “opbrengst” : de inkomsten die een investering oplevert, en met name, doch niet uitsluitend, winst, rente, vermogensaanwas, dividenden, royalty's en andere rechten.

4. “grondgebied” :

- a) wat de Belgisch-Luxemburgse Unie betreft, het grondgebied van het Koninkrijk België en het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg evenals de zeegebieden, d.w.z. de gebieden op en onder zee die zich voorbij de territoriale wateren van de betreffende Staten uitstrekken en waarin laatstgenoemde, overeenkomstig het internationaal recht, soevereine rechten en rechtsmacht uitoefenen met het oog op de opsporing, de winning en het behoud van de natuurlijke rijkdommen ;
- b) wat Uganda betreft, de Republiek Uganda.

ARTIKEL 2**Bevordering van investeringen**

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij laat investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied toe in overeenstemming met haar wetgeving en bevordert en schept gunstige omstandigheden voor zodanige investeringen, met inbegrip van het bevorderen van de oprichting van vertegenwoordigingsbureau's.
2. Elke Overeenkomstsluitende Partij staat het sluiten en uitvoeren van licentieovereenkomsten en overeenkomsten inzake commerciële, administratieve of technische bijstand toe, voor zover deze activiteiten verband houden met zodanige investeringen.

ARTIKEL 3**Bescherming van investeringen**

1. Alle investeringen, zij het rechtstreekse of onrechtstreekse, door investeerders van een der Overeenkomstsluitende Partijen genieten op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een eerlijke en rechtvaardige behandeling.
2. Onder voorbehoud van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde, genieten deze investeringen een voortdurende bescherming en zekerheid, met uitsluiting van elke onredelijke of discriminatoire maatregel die, in rechte of in feite, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de liquidatie van deze investeringen zou kunnen belemmeren.

ARTIKEL 4**Nationale behandeling en meest begunstigde natie**

1. In alle aangelegenheden met betrekking tot de behandeling van investeringen genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij de behandeling van meest begunstigde natie.

2. Met betrekking tot de werking, het beheer, het onderhoud, het gebruik, het genot, de verkoop of de vervreemding van investeringen dient elke Overeenkomstsluitende Partij investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied een behandeling toe te kennen die niet minder gunstig is dan de behandeling die wordt toegekend aan haar eigen investeerders of de investeerders van een andere Staat, zo laatstgenoemde behandeling gunstiger is.
3. Het bepaalde in deze Overeenkomst met betrekking tot een behandeling die in elk geval niet minder gunstig is dan die welke aan de onderdanen en bedrijven van een derde Staat wordt toegekend, mag niet zodanig worden uitgelegd dat de ene Overeenkomstsluitende Partij wordt verplicht de onderdanen en bedrijven van de andere Overeenkomstsluitende Partij mede het voordeel te laten genieten van een behandeling, preferentie of voorrecht voortvloeiend uit :
 - a) het lidmaatschap van een bestaande of toekomstige regionale organisatie voor economische integratie of douane-unie waarbij één van de Overeenkomstsluitende Partijen partij is of zal kunnen worden, of
 - b) een regeling met een derde staat of staten in dezelfde geografische regio die ten doel heeft de bevordering van regionale samenwerking op economisch, sociaal, industrieel, monetair of arbeidsgebied in het kader van specifieke projecten.
4. Het bepaalde in deze Overeenkomst is niet van toepassing op belastingzaken op het grondgebied van de één der Overeenkomstsluitende Partijen. Deze zaken vallen onder toepassing van de Overeenkomst ter vermindering van dubbele belasting en de nationale wetgeving van de Overeenkomstsluitende Partijen.

ARTIKEL 5

Ontneming en eigendomsbeperking

1. Investerings gedaan door investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij kunnen niet worden genationaliseerd, onteigend of onderworpen aan andere maatregelen met een soortgelijk gevolg (hierna te noemen "onteigening"), behalve wanneer de onteigening wordt gedaan in het algemeen belang, zonder enige discriminatie, met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang en tegen een spoedige, billijke en reële schadeloosstelling.
2. Het bedrag van deze schadeloosstelling komt overeen met de marktwaarde van de investeringen op de dag voordat de maatregelen werden genomen of bekendgemaakt.
3. Deze schadeloosstelling wordt onverwijld uitgekeerd in gelijk welke omwisselbare munt en moet vrij kunnen worden overgemaakt. Ze levert rente op tegen een gewone commerciële rentevoet vanaf de datum van de vaststelling van het bedrag tot de datum van uitbetaling.
4. Aan investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand of opstand op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, wordt door laatstgenoemde, wat de restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, een behandeling toegekend die ten minste gelijk is aan die welke die Overeenkomstsluitende Partij aan investeerders van de meestbegunstigde natie toekent.

5. Voor de in dit artikel behandelde kwesties verleent elke Overeenkomstsluitende Partij aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij een behandeling die ten minste gelijk is aan die welke investeerders van de meestbegunstigde natie op haar grondgebied genieten en die in elk geval niet minder gunstig is dan die waarin het internationaal recht voorziet.

ARTIKEL 6

Overmakingen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij de toelating om alle met een investering verband houdende uitkeringen onverwijld vrij over te maken. Deze omvatten in het bijzonder :
 - a) bedragen bestemd om de investering tot stand te brengen, te behouden of uit te breiden ;
 - b) bedragen bestemd voor het nakomen van contractuele verbintenissen, met inbegrip van de bedragen die nodig zijn voor de terugbetaling van leningen, royalty's en andere betalingen voortvloeiend uit licenties, franchises, concessies en andere soortgelijke rechten, alsmede de bezoldiging van het geëxpatrieerd personeel ;
 - c) het geïnvesteerde kapitaal of de opbrengst van de gehele of gedeeltelijke verkoop of liquidatie van de investeringen ;
 - d) de in toepassing van Artikel 5 uitgekeerde schadeloosstelling.
2. De onderdanen van beide Overeenkomstsluitende Partijen, die uit hoofde van een investering toelating hebben gekregen om op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij te werken, is het tevens toegestaan een evenredig deel van hun bezoldiging over te maken naar hun land van herkomst.
3. Alle overmakingen gebeuren in vrij inwisselbare munt, tegen de koers die op de datum van overmaking van toepassing is op contante transacties.
4. De in dit artikel vermelde waarborgen zijn ten minste gelijk aan die welke worden toegestaan aan investeerders van de meest begunstigde natie.

ARTIKEL 7

Subrogatie

1. Indien één der Overeenkomstsluitende Partijen dan wel openbare instelling van deze Partij een schadeloosstelling uitkeert aan haar eigen investeerders op grond van een voor een investering verleende waarborg, erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij dat de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of de desbetreffende openbare instelling in de rechten van de investeerders is getreden.
2. In verband met de overgedragen rechten kan de andere Overeenkomstsluitende Partij jegens de verzekeraar die in de rechten van de schadeloosgestelde investeerders is getreden, de verplichtingen laten gelden die wettelijk of contractueel op de investeerders rusten.

ARTIKEL 8**Toepassing van andere bepalingen**

Wanneer een vraagstuk omtrent investeringen wordt geregeld bij deze Overeenkomst en bij een andere internationale overeenkomst waarbij beide Overeenkomstsluitende Partijen partij zijn, kunnen de Overeenkomstsluitende Partijen en hun investeerders aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

ARTIKEL 9**Bijzondere Overeenkomsten**

1. Investeringsen waarvoor een bijzondere overeenkomst is gesloten tussen de ene Overeenkomstsluitende Partij en investeerders van de andere Partij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de bijzondere overeenkomst.
2. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich de door haar aangegane verbintenissen ten aanzien van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij te allen tijde na te komen.

ARTIKEL 10**Regeling van investeringsgeschillen**

1. Van elk investeringsgeschil tussen een investeerder van de ene Overeenkomstsluitende Partij en de andere Overeenkomstsluitende Partij wordt schriftelijk kennis gegeven door de eerste Partij die een vordering instelt. De kennisgeving gaat vergezeld van een behoorlijk toegelichte nota.

De Partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen, indien nodig door deskundig advies in te winnen van een derde partij of anders door middel van bemiddeling tussen de Overeenkomstsluitende Partijen langs diplomatieke weg.

2. Wanneer de bij het geschil betrokken partijen niet rechtstreeks tot een minnelijke schikking zijn gekomen of het geschil niet door bemiddeling langs diplomatieke weg hebben kunnen regelen binnen zes maanden na ontvangst van de kennisgeving, wordt het, naar keuze van de investeerder, voorgelegd aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de Staat waar de investering werd gedaan, hetzij aan internationale arbitrage.

Elke Overeenkomstsluitende Partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming elk geschil aan zodanige arbitrage te onderwerpen. Deze toestemming houdt in dat beide Partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken.

3. In geval van internationale arbitrage, wordt het geschil naar keuze van de investeerder voorgelegd aan één van de volgende instellingen :

- een scheidsgerecht ad hoc, ingesteld volgens de arbitrageregels van de Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;
- het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington voor ondertekening werd opengesteld, wanneer elke Staat die Partij is bij de onderhavige Overeenkomst partij is geworden bij bedoeld Verdrag.

Zolang niet aan deze voorwaarde is voldaan, stemt elke Overeenkomstsluitende Partij ermee in dat het geschil aan arbitrage wordt onderworpen overeenkomstig de regels van de Aanvullende Voorziening van het I.C.S.I.D. ;

- het Scheidsgerecht van de Internationale Kamer van Koophandel te Parijs ;
- het Instituut voor Arbitrage van de Kamer van Koophandel te Stockholm.

Indien wordt overgegaan tot de arbitrageprocedure op initiatief van een Overeenkomstsluitende Partij, verzoekt die Partij de betrokken investeerder schriftelijk het scheidsgerecht aan te wijzen waaraan het geschil zal worden voorgelegd.

4. Geen van de bij een geschil betrokken Overeenkomstsluitende Partij, zal in enig stadium van de arbitrageprocedure of van de uitvoering van een scheidsrechterlijke uitspraak als verweer kunnen aanvoeren dat de investeerder die tegenpartij is bij het geschil, een vergoeding ter uitvoering van een verzekeringspolis of van de in Artikel 7 van deze Overeenkomst vermelde waarborg heeft ontvangen, die het geheel of een gedeelte van zijn verliezen dekt.
5. Het scheidsgerecht beslist op grond van het nationale recht, met inbegrip van de regels inzake wetsconflicten, van de Overeenkomstsluitende Partij die partij is bij het geschil en op het grondgebied waarvan de investering werd gedaan alsmede op grond van de bepalingen van deze Overeenkomst, van de bepalingen van de met betrekking tot de investering eventueel gesloten bijzondere overeenkomst en van de beginselen van internationaal recht.
6. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend voor de partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze uit te voeren overeenkomstig haar nationale wetgeving.

ARTIKEL 11

Geschillen tussen de Overeenkomstsluitende Partijen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst

1. Geschillen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst worden zoveel mogelijk langs diplomatieke weg beslecht.
2. Wanneer een geschil niet langs diplomatieke weg kan worden beslecht, wordt het voorgelegd aan een gemengde commissie bestaande uit vertegenwoordigers van beide Partijen. Deze Commissie komt op verzoek van de meest gerede Partij en zonder onnodige vertraging bijeen.

3. Indien de gemengde commissie het geschil niet kan regelen, wordt het op verzoek van een der Overeenkomstsluitende Partijen onderworpen aan een scheidsgerecht dat voor elk geval afzonderlijk op de volgende wijze wordt samengesteld :

Elke Overeenkomstsluitende Partij benoemt een scheidsman binnen een tijdspanne van twee maanden vanaf de datum waarop een der Overeenkomstsluitende Partijen de andere Overeenkomstsluitende Partij in kennis heeft gesteld van haar voornemen het geschil aan arbitrage te onderwerpen. Binnen twee maanden na hun benoeming benoemen, de twee scheidsmannen in onderling overleg een onderdaan van een derde Staat tot voorzitter van het scheidsgerecht.

Indien deze termijnen worden overschreden, kan een der Overeenkomstsluitende Partijen de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming(en) te verrichten.

Indien de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof onderdaan is van een Overeenkomstsluitende Partij of van een Staat waarmee een der Overeenkomstsluitende Partijen geen diplomatieke banden heeft of indien hij om een andere reden verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, wordt de Vice-President van het Internationale Gerechtshof verzocht de benoeming(en) te verrichten.

4. Het aldus samengesteld scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast. Het doet uitspraak bij meerderheid van stemmen; de uitspraken zijn onherroepelijk en bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.
5. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten van de door haar benoemde scheidsman. De kosten die voortvloeien uit de benoeming van de derde scheidsman en de ambtelijke kosten van het gerecht worden gelijkelijk door de Overeenkomstsluitende Partijen gedragen.

ARTIKEL 12

Vorige investeringen

Deze Overeenkomst is eveneens van toepassing op investeringen die vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst werden gedaan door investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, in overeenstemming met de wetten en voorschriften van laatstgenoemde. De Overeenkomst is evenwel niet van toepassing op vorderingen voortvloeiend uit geschillen die vóór de inwerkingtreding ervan zijn ontstaan.

ARTIKEL 13

Wetgeving

Om alle twijfel weg te nemen, wordt verklaard dat alle onder toepassing van deze Overeenkomst vallende investeringen geregeld worden door de wetgeving die van kracht is op het grondgebied van de Overeenkomstsluitende Partij waarin zodanige investeringen worden gedaan.

ARTIKEL 14**Wijzigingen**

Het bepaalde in deze Overeenkomst kan worden gewijzigd met wederzijdse toestemming van beide Overeenkomstsluitende Partijen. Zodanige wijzigingen worden doorgevoerd via uitwisseling van nota's langs diplomatieke weg tussen beide Overeenkomstsluitende Partijen.

ARTIKEL 15**Inwerkingtreding en Duur**

1. Deze Overeenkomst treedt in werking een maand na de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen de akten van bekrachtiging hebben uitgewisseld. Ze blijft van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar.

Tenzij ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de geldigheidsduur door een van beide Overeenkomstsluitende Partijen mededeling van beëindiging is gedaan, wordt deze Overeenkomst stilzwijgend verlengd voor een tijdvak van tien jaar, met dien verstande dat elke Overeenkomstsluitende Partij zich het recht voorbehoudt de Overeenkomst te beëindigen met inachtneming van een opzegtermijn van ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de lopende termijn van geldigheid.

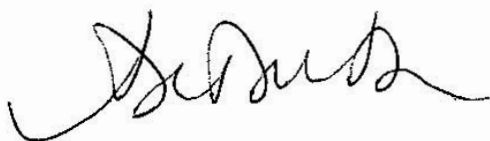
2. Ten aanzien van investeringen die vóór de datum van beëindiging van de Overeenkomst zijn gedaan, blijft deze van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar vanaf de datum van beëindiging.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Kampala, op *1 februari* 2005, in drie oorspronkelijke exemplaren in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

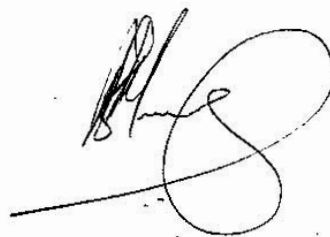
**VOOR DE BELGISCH- LUXEMBURGSE
ECONOMISCHE UNIE :**

Voor de Regering van het Koninkrijk België,
handelend mede in naam van
de Regering van het Groothertogdom Luxemburg :
Voor de Vlaamse Regering :
Voor de Waalse Regering :
Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering :

ARNAND DE DECKER
MINISTER VOOR
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

**VOOR DE REGERING
VAN DE REPUBLIEK UGANDA :**

HON. MWESIGWA RUKUTANIA
MINISTER OF STATE FOR FINANCE,
PLANNING & ECONOMIC DEVELOP-
MENT (GENERAL DUTIES)

AGREEMENT
BETWEEN
THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION,
on the one hand,
AND
THE REPUBLIC OF UGANDA,
on the other hand,
ON
THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

**AGREEMENT
BETWEEN
THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION,
on the one hand,
AND
THE REPUBLIC OF UGANDA,
on the other hand,
ON
THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,
acting both in its own name and in the name of
the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg, by virtue of existing agreements,
the Walloon Government,
the Flemish Government,
and the Government of the Region of Brussels-Capital,
on the one hand,

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF UGANDA,
on the other hand,

(hereinafter referred to as “the Contracting Parties”),

DESIRING to strengthen their economic cooperation by creating favourable conditions for investments by nationals of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

RECOGNISING that the encouragement and reciprocal protection under international agreement of such investments will be conducive to the stimulation of individual business initiative and will increase prosperity in the territories of both Contracting Parties :

have agreed as follows :

ARTICLE 1

Definitions

For the purpose of this Agreement,

1. The term “investors” shall mean :
 - a) the “nationals”, i.e. any natural person who, according to the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Uganda is considered as a citizen of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Uganda respectively ;
 - b) the “companies”, i.e. any legal person constituted in accordance with the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Uganda and having its registered office in the territory of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Uganda respectively.
2. The term “investments” shall mean every kind of assets and every direct or indirect contribution in cash, in kind or in services, invested or reinvested in every sector of economic activity.

The following shall more particularly, though not exclusively, be considered as investments for the purpose of this Agreement :

- a) tangible and intangible, movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as mortgages, liens, pledges, usufruct and similar rights ;
- b) a company or business enterprise, shares, stock or other forms of participation in a company or business enterprise, corporate rights and any other kind of shareholdings, including minority or indirect ones, in companies constituted in the territory of one Contracting Party ;
- c) bonds, claims to money and to any performance having an economic value ;
- d) copyrights, industrial and intellectual property rights, patents, trade names, utility-model patents, goodwill and any other similar rights ;
- e) concessions granted under public law or under contract, including concessions to explore, develop, extract or exploit natural resources.

Changes in the legal form in which assets and capital have been invested or reinvested shall not affect their designation as “investments” for the purpose of this Agreement.

3. The term “returns” shall mean the proceeds of an investment and shall include in particular, though not exclusively, profits, interests, capital gains, dividends, royalties and fees.

4. The term “territory” shall apply :
- a) in the case of the Belgo-Luxemburg Economic Union, to the territory of the Kingdom of Belgium, to the territory of the Grand-Duchy of Luxemburg as well as to the maritime areas, i.e. the marine and underwater areas which extend beyond the territorial waters of the States concerned and upon which the latter exercise, in accordance with international law, their sovereign rights and their jurisdiction for the purpose of exploring, exploiting and preserving natural resources ;
 - b) in the case of Uganda, to the Republic of Uganda.

ARTICLE 2

Promotion of investments

1. Each Contracting Party shall allow investments by investors of the other Contracting Party in accordance with its laws and encourage and create favourable conditions for such investments, including facilitating the establishment of representative offices.
2. In particular, each Contracting Party shall authorize the conclusion and the fulfilment of licence contracts and commercial, administrative or technical assistance agreements, as far as these activities are in connection with such investments.

ARTICLE 3

Protection of investments

1. All investments, whether direct or indirect, made by investors of one Contracting Party shall enjoy a fair and equitable treatment in the territory of the other Contracting Party.
2. Except for measures required to maintain public order, such investments shall enjoy continuous protection and security, i.e. excluding any unjustified or discriminatory measure which could hinder, either in law or in practice, the management, maintenance, use, possession or liquidation thereof.

ARTICLE 4

National treatment and most favoured Nation

1. In all matters relating to the treatment of investments the investors of each Contracting Party shall enjoy most-favoured-nation treatment in the territory of the other Party.
2. With respect to the operation, management, maintenance, use, enjoyment and sale or other disposal of investments, each Contracting Party shall accord, on its territory, to investors of the other Contracting Party, treatment no less favourable than that granted to its own investors or to investors of any other State if the latter is more favourable.

3. The provisions of this Agreement relating to the grant of treatment not less favourable than that accorded to the nationals and business enterprises of any third state shall not be construed so as to oblige one Contracting Party to extend to the nationals and business enterprises of the other Contracting Party the benefit of any treatment, preference or privilege resulting from :
 - a) membership of any existing or future regional economic integration organisation or Customs Union of which one of the Contracting Parties is or may become a member, or
 - b) any arrangement with a third state or states in the same geographical region designed to promote regional co-operation in the economic, social, labour, industrial or monetary fields within the framework of specific projects,
4. The provisions of this Agreement shall not apply to matters of taxation in the territory of either Contracting Party. Such matters shall be governed by the Double Taxation Treaty Convention between the two Contracting Parties and the domestic laws of each Contracting Party.

ARTICLE 5

Deprivation and limitation of ownership

1. Investments of each Contracting Party shall not be nationalised, expropriated or subjected to measures having effect equivalent to nationalisation or expropriation (hereinafter referred to as "expropriation") in the territory of the other Contracting Party except for expropriations made in the public interest, on a basis of non-discrimination, carried out under due process of law, and against prompt, adequate and effective compensation.
2. Such compensation shall amount to the actual value of the investments on the day before the measures were taken or became public.
3. Such compensation shall be paid without delay in any convertible currency and shall be freely transferable. It shall bear interest at the normal commercial rate from the date of the determination of its amount until the date of its payment.
4. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or revolt in the territory of the other Contracting Party shall be granted by the latter Contracting Party a treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, at least equal to that which the latter Contracting Party grants to the investors of the most favoured nation.
5. In respect of matters dealt with in this Article, each Contracting Party shall grant to the investors of the other Contracting Party a treatment which shall at least be equal to that granted in its territory to the investors of the most favoured nation. This treatment shall in no case be less favourable than that recognized under international law.

ARTICLE 6

Transfers

1. Each Contracting Party shall grant to investors of the other Contracting Party the free transfer of all payments relating to an investment, without undue delay, including more particularly :

- a) amounts necessary for establishing, maintaining or expanding the investment ;
 - b) amounts necessary for payments under a contract, including amounts necessary for repayment of loans, royalties and other payments resulting from licences, franchises, concessions and other similar rights, as well as salaries of expatriate personnel ;
 - c) the invested capital or proceeds from the sale or liquidation of all or any part of an investment ;
 - d) compensation paid pursuant to Article 5.
- 2. The nationals of each Contracting Party who have been authorized to work in the territory of the other Contracting Party in connection with an investment shall also be permitted to transfer an appropriate portion of their earnings to their country of origin.
 - 3. Transfers shall be made in a freely convertible currency at the rate applicable on the day transfers are made to spot transactions in the currency used.
 - 4. The guarantees referred to in this Article shall at least be equal to those granted to the investors of the most favoured nation.

ARTICLE 7

Subrogation

- 1. If one Contracting Party or any public institution of this Party pays compensation to its own investors pursuant to a guarantee providing coverage for an investment, the other Contracting Party shall recognize that the former Contracting Party or the public institution concerned is subrogated into the rights of the investors.
- 2. As far as the transferred rights are concerned, the other Contracting Party shall be entitled to invoke against the insurer who is subrogated into the rights of the indemnified investors the obligations of the latter under law or contract.

ARTICLE 8

Application of other provisions

Where a matter is governed both by this Agreement and by an other International Agreement to which both Contracting Parties are signatories, the most favourable provisions shall be applied to the Contracting Parties and to their investors.

ARTICLE 9

Specific Agreements

1. Investments made pursuant to a specific agreement concluded between one Contracting Party and investors of the other Party shall be covered by the provisions of this Agreement and by those of the specific agreement.
2. Each Contracting Party undertakes to ensure at all times that the commitments it has entered into vis-à-vis investors of the other Contracting Party shall be observed.

ARTICLE 10

Settlement of investment disputes

1. Any investment dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be notified in writing by the first party to take action. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

As far as possible, the Parties shall endeavour to settle the dispute through negotiations, if necessary by seeking expert advice from a third party, or by conciliation between the Contracting Parties through diplomatic channels.

2. In the absence of an amicable settlement by direct agreement between the parties to the dispute or by conciliation through diplomatic channels within six months from the notification, the dispute shall be submitted, at the option of the investor, either to the competent jurisdiction of the State where the investment was made, or to international arbitration.

To this end, each Contracting Party agrees in advance and irrevocably to the settlement of any dispute by this type of arbitration. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judiciary remedies be exhausted.

3. In case of international arbitration, the dispute shall be submitted for settlement by arbitration to one of the hereinafter mentioned organizations, at the option of the investor :

- an ad hoc arbitral tribunal set up according to the arbitration rules laid down by the United Nations Commission on International Trade Law (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;
- the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (I.C.S.I.D.), set up by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18, 1965, when each State party to this Agreement has become a party to the said Convention.

As long as this requirement is not met, each Contracting Party agrees that the dispute shall be submitted to arbitration pursuant to the Rules of the Additional Facility of the I.C.S.I.D. ;

- the Arbitral Court of the International Chamber of Commerce in Paris ;
- the Arbitration Institute of the Chamber of Commerce in Stockholm.

If the arbitration procedure has been introduced upon the initiative of a Contracting Party, this Party shall request the investor involved in writing to designate the arbitration organization to which the dispute shall be referred.

4. At any stage of the arbitration proceedings or of the execution of an arbitral award, none of the Contracting Parties involved in a dispute shall be entitled to raise as an objection the fact that the investor who is the opposing party in the dispute has received compensation totally or partly covering his losses pursuant to an insurance policy or to the guarantee provided for in Article 7 of this Agreement.
5. The arbitral tribunal shall decide on the basis of the national law, including the rules relating to conflicts of law, of the Contracting Party involved in the dispute in whose territory the investment has been made, as well as on the basis of the provisions of this Agreement, of the terms of the specific agreement which may have been entered into regarding the investment, and of the principles of international law.
6. The arbitral awards shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party undertakes to execute the awards in accordance with its national legislation.

ARTICLE 11

Disputes between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement

1. Any dispute relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled as far as possible through diplomatic channels.
2. In the absence of a settlement through diplomatic channels, the dispute shall be submitted to a joint commission consisting of representatives of the two Parties ; this commission shall convene without undue delay at the request of the first party to take action.
3. If the joint commission cannot settle the dispute, the latter shall be submitted, at the request of either Contracting Party, to an arbitration court set up as follows for each individual case :

Each Contracting Party shall appoint one arbitrator within a period of two months from the date on which either Contracting Party has informed the other Party of its intention to submit the dispute to arbitration. Within a period of two months following their appointment, these two arbitrators shall appoint by mutual agreement a national of a third State as chairman of the arbitration court.

If these time limits have not been complied with, either Contracting Party shall request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment(s).

If the President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or of a State with which one of the Contracting Parties has no diplomatic relations or if, for any other reason, he cannot exercise this function, the Vice-President of the International Court of Justice shall be requested to make the appointment(s).

4. The court thus constituted shall determine its own rules of procedure. Its decisions shall be taken by a majority of the votes ; they shall be final and binding on the Contracting Parties.
5. Each Contracting Party shall bear the costs resulting from the appointment of its arbitrator. The expenses in connection with the appointment of the third arbitrator and the administrative costs of the court shall be borne equally by the Contracting Parties.

ARTICLE 12

Previous investments

This Agreement shall also apply to investments made before its entry into force by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's laws and regulations. It shall, however, not be applicable to claims arising out of disputes which occurred prior to its entry into force.

ARTICLE 13

Laws

For the avoidance of any doubt, it is declared that all investments shall, subject to this Agreement, be governed by the laws in force in the territory of the Contracting Party in which such investments are made.

ARTICLE 14

Amendments

The terms of this Agreement may be amended by mutual agreement of both Contracting Parties and such amendments shall be effected by exchange of notes between them through diplomatic channels.

ARTICLE 15

Entry into force and duration

1. This Agreement shall enter into force one month after the date of exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties. The Agreement shall remain in force for a period of ten years.

Unless notice of termination is given by either Contracting Party at least six months before the expiry of its period of validity, this Agreement shall be tacitly extended each time for a further period of ten years, it being understood that each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement by notification given at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

2. Investments made prior to the date of termination of this Agreement shall be covered by this Agreement for a period of ten years from the date of termination.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Kampala, on this 1st day of February 2005, in three original copies, each in the French, Dutch and English languages, all texts being equally authentic. The text in the English language shall prevail in case of difference of interpretation.

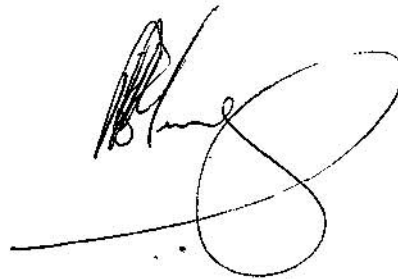
**FOR THE BELGO-LUXEMBURG
ECONOMIC UNION :**

For the Government of the Kingdom of Belgium,
acting both in its own name and in the name of
the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg :
For the Walloon Government :
For the Flemish Government :
For the Government of the Region of Brussels-Capital :

ARTLAND DE DECKER
MINISTER FOR
DEVELOPMENT CO-OPERATION

**FOR THE GOVERNMENT
OF THE REPUBLIC OF UGANDA :**

HON. MWESIGWA RUKUTANA
MINISTER OF STATE FOR FINANCE,
PLANNING & ECONOMIC DEVELOPMENT
(GENERAL DUTIES)